

NÖVEKEDNI A KEGYELEMENBEN

2013. január 20.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege
belső használatra –

Atyám, felemelem a jelenlévőket most a trón elé, abban a kegyelemben, amit ma számunkra ajándékoztál, hogy kiteljesedhessünk, megértést kaphassunk az Igéből, világosságot, Atyám. Jelek, gyógyulások, csodák kövessék a Te Szent Igédet, nagyon nagy hálaival és dicséretekkel, és magasztalásokkal áldozunk most neked, a Jézus Krisztus Szent nevében, amely felmagasztaltatik az életeinkben, a Jézus nevében Ámen!

Egy nagy-nagy öleléssel köszöntsétek egymást, mindenki érezze, aki idejött, hogy szeretettel, és örömmel fogadjuk itt a köreinkben. Dicséretszolgálatnak nagyon szépen köszönöm a mai szolgálatot, és még bőven lesz részünk ma ebben a gyönyörű dicséretben, de rengeteg dolgunk van, és mindig kicsúsunk az időből.

Először is ki az, aki ma van itt legelőször? Nagyon nagy örömmel üdvözöllek, köszöntünk benneteket. Sokan vannak, akik ma vannak először, nagy öröm ez, és egy bátor tapsot érdemelnek, akik eljöttek. Ne felejtsetd el, hogy amikor te voltál itt először, akkor hogyan éreztél magad. Gondolj csak bele, hogy milyen feszélyezett voltál, hogy hova kerültél, mennyi furcsa dolog ért téged, és mennyi minden olyan volt, amiben nem voltál biztos, hogy úgy van. Egy bátorítást megérdemelnek, akik ma eljöttek.

Köszönjük az ő odaszántságukat, hogy eljöttek, hogy elhozta őket a szükség vagy a kíváncsiság. Bármilyen hozta őket, az Úr megjutalmaz a jelenlétével, a kegyelmével, a könyörületességével, az üdvösségével. Ma nagyon sok ajándékot kaptok. Olyan mértékben fog benneteket megajándékozni, hogy nem is gondoltátok volna soha, hogy ilyen létezik. Ez vár ma rátok.

Egyedül állok itt, mert az én drága szolgálótársam, férjem, és a ti apostolotok és pásztorotok, és az én apostolom és pásztorom elment a kenguruk földjére. Ami megbocsátható bűn, mert családjaihoz ment haza, és elege volt ebből a télből. Azt mondta, ezt a hideget itt hagyja nektek, és elment a nyárba, és ugrál együtt a kengurukkal.

Mi meg az Úrral fogunk örvendezni, és ugráncozunk. Köszöntjük őt tapssal, mert néz minket, itt van velünk, és együtt fogunk ugráncozni az Úr örömeiben, és hisszük, hogy hazatér, és nem üres kézzel tér haza, hanem kenguruerszényekkel és teli pénzzel.

Az Úr nem bánja, ha jókedvünk van, és ha vidámak vagyunk, és a vicc is belefér a keresztény életébe. Istennek magának is van egy különleges humorérzéke, engem is megviccelt már többször. Már akkor is, amikor megismertem az Urat.

Hogyan ismertem meg, egyszer elmesélem nektek. Nem hinnétek el, hogy ilyen útjai vannak az Úrnak, de bizony vannak. Vannak útjai, amiben kijelenti az Ő különleges szándékait, örömeit és a humorát. Van az Úrnak, igenis van humora, és nem bánja, ha mi is

mosolygunk, és jókedvünk van.

Most egy olyan bizonyosságot hallotok, ami mindenkit meg fog örvendeztetni. Mert a drága Csabika, aki itt volt pár hete – akkor még kis hátzissákkal, és a benne lévő szondával kellett, hogy itt legyen –, és hallottátok, hogy milyen komoly műtét előtt áll. Együtt imádkoztunk, és az Úr *meghallgatta* az imánkat.

Egy hatalmas *választ adott* rá, olyan módon, hogy minden test felett Ő az Úr, és a kis Csabika itt van a szüleivel, hátzissák és szonda nélkül. Bátyjával együtt képes bunyóra is, ha akar. Gyertek előre és mondjátok el röviden, mert az Úr *hatalma* volt az, ami ezt megcselekedte. Az Úr hatalmas minden test felett való, és a ti életetekben is bebizonyította, hogy Ő jó. Nem kell már a családot bemutatni, mert a múltkor megtettétek.

Lássátok Csabikának az örömét, amiben van, emeld fel a kezed, és köszönd meg Istennek, dobj egy puszit mindenkinek. Nincs rajta a kötés, a gonosznak a terve mind megsemmisült. És ímé ízlelgeted az ízelet is, és eszel hallom, és ez milyen jó dolog. Ez így van, az Úr dicsőségére, apucinak adom a mikrofont.

Először is szeretném megköszönni azt az Úrnak, hogy ilyen sokan imát mondtak érte, és sokan álltak mellette. Majdnem 5 év kemény küzdelme záródott le, egy sikeres műtéttel. *Sosem találták meg* idáig azt a problémát, ami miatt a gyermek nem tudott enni. A sebész tanár úr, kijött a műtöből, azt mondta, most meg tudom mondani, mi volt a problémája a gyerekeknek. Nem tudom miért nyúltam oda...

De én mondtam neki, hogy én tudom. Mert meg volt írva, és most kellett, hogy odanyúljon. Egy *fejlődési rendellenességet* találtak a bélben, amit el kellett távolítani, idáig nem vették észre. És soha nem vették volna észre, ezt elmondta. Endoszkópi nem mutatja ki, mert ha az endoszkópiét csinálnak, az felfújja a bélrendszert, és elfújja előle ezt a benyúló nyúlványt, ami *lezárta a gyomor* rendes működését. A zárójelentésen *egészségesnek* nyilvánított. Otthonában etetés és felépítés van írva. Amit jelenleg folytatunk, ízelet próbálunk, és eszünk, ahogy ő engedi. Dicsőség az Úrnak.

Jó étvágyat kívánunk Csabikának, hogy minden ételnek érezze az ízét, és az egészségére legyen, Istennek dicsősége legyen ebből. Nagyon nagy hálát adunk Istennek, és vigyétek *hírül*, hogy Isten *hatalmas* dolgot cselekedett veletek. Ezt ti tudjátok.

Mi megköszönjük nagy hálaadó tappsal, Csabika hatalmasra növekedjél, és hirdesd az Igét. Ámen. Hallelúja! Látom bejött a család többi tagja is. Itt van a testvér, Szabolcska is. Mit szólsz ehhez a csodához Szabolcs? Hát nagyon jó. Nagyon örülök, hogy már eszik és iszik is szájon át. Hálás a szívünk az Úrnak.

A taps az mindig bátor lehet az Úrban. Ez olyan taps, ami az Urat illeti, és nem kell röstelkedni, mert egy Úr Jézusunk van, aki ezt *megcselekedte*. És hisszük, hogy híre megy ennek a világban, mindenki megtudja, hogy az Úr *Jézus a Gyógyító*.

Facebookon találtunk rátok, ott ment akkor a híre ennek, hogy Csabikának ilyen súlyos problémái vannak, és nem találták az okát. Nem tudott enni, és szondán élt, amióta megszületett, és úgy kellett őt életben tartani, és soha nem ízlelte még meg az ízeletet. Ezek hatalmas dolgok, ahogy az Úr előre hozta az Ő kegyelmét az ő életében, és megcselekedte.

Nem győzünk hálát adni Neki érte, és hangsúlyozom, hogy minden dicsőséget az Úrnak adunk ezért, és a további csodákért is, amiket tesz az életünkbe. Őt illeti, *Ő feszítettett* a

keresztre, és az *Övé a dicsőség*. Az öröm közös, amiben vagyunk, mert örvendezünk.

Hiszünk abban, hogy híre megy a világban. Nagyon sokan megtudják, és sokan fognak az Úr Jézushoz fordulni. Akik segítséget *kérnek*, azok meg is *kapják* ezt a segítséget az Úrtól. Az Úr nagykegyelmű, és jóságos.

A 2013-as évről szeretnék nektek pár szót szólni, hogy az ember, amikor kezd egy újesztendőt, akkor mindig azon gondolkodik, hogy vajon mit hoz ez az esztendő? A *próféciák*, amibe belehallgattam, mind nagyon *pozitívak*, és azt jövendölik, hogy a 2013-as esztendő az a *kegyelemben* való *növekedésünk* esztendeje. Ez csodálatos ezt hallani.

Az *Úr szája szól*, az felkent prófétái szájából. Nagyon sok *áldást* szóltak, és *bátorítanak* minket, hogy minden megpróbáltatás, minden nehézség ellenére, a világnak a szemünk előtt zajló problémái ellenére, azoknak, akik *hisznek*, egy dicsőséges, egy fényes, és egy *jó esztendejük* lesz a kegyelem növekedésében.

Köszönjük ezt Istennek, mert ez nagyon nagy bátorítás nekünk. Mindazokon, amiken eddig átmentünk, és ami még előttünk áll, tudjuk, hogy a *győzelem* minden esetben meg van írva. Hallelúja!

Bátran lehet prédikálni velem együtt. Hallelúját mondjon mindenki bátran az Úrnak, Jézus nevében. Bátorsággal állunk ma Isten trónja előtt, és belenézünk az Igébe.

A mai napon olyan igesort fogtok hallani tőlem, amelyet – szinte mindegyiket – gyakran idézzük. Mégis, amikor belenézünk majd a Bibliába, és onnan olvassuk, és ránézünk a szemünkkel, hogy tényleg így van megírva, akkor egy *új kenet* fog belőle előjönni, ami *megelevenít* minket, hogy tényleg így van megírva.

És még jobban belemegy, belevésődik a szívünkbe, mert Isten egy nagy kegyelméből egy *tanító kenettel* fog minket megajándékozni, és ez *bevésődik* a szívünkbe, amit ma hallunk. Nem lehet eleget hallani ezeket a *kegyelemteljes* igesorokat, hogy *meggyökerezzünk*, megerősödjünk benne.

Imádkoztatok-e a prédikátorért, aki ma itt szól? Mert ha nem, akkor akár haza is mehetek. Elmondtátok a mai imát, és én ezért megállom a helyemet itt. Ámen! Az Úr jókedvében az Igéhez lapozunk:

2PÉTER 3,17–18.

17. Ti azért szerettem, előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygése el ne sodorjanak, és a saját erősségektől ki ne essetek:

18. Hanem növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség mind most, mind örökkön örökké Ámen.

Nagyon szeretném, ha ráfigyelnétek az Igének erre a részére. *Felszólít* minket az Ige, hogy *növekednünk* kell bizonyos dolgokban. Isten királyságában ugyanis vannak olyan kincsek, amiket úgy ad oda nekünk Isten, hogy *nem* tudunk benne növekedni.

Ilyen például a *megigazultság*. Amikor Isten megigazít minket, Jézus Krisztus megváltó munkája által, akkor megkapjuk Isten igazságát, a Krisztus Jézusban. Ami azt jelenti, hogy az olyan *tökéletes*, olyan teljes, olyan szent és *tiszta* dolog, amiben nem vagyunk képesek tovább növekedni. Meg vagyunk igazítva. *Szentül*, szeplőtelenül állunk ott a trón előtt, a Jézus

Krisztus igazságában. Ebben képtelenek vagyunk növekedni.

Megint vannak más dolgok, amiket Isten ad nekünk, mint csekket. Ránk bízta Isten országában, amiben viszont felszólít minket az Ige, hogy *növekedni* kell, és ezekben *köteles részünk* van. Erről szeretnék nektek ma szólni, hogy mi *Isten része*, és mi a *mi részünk* ebben, hogy Isten *akarata* valóban beteljesedjen az életünkben.

Növekednünk kell – ahogy olvastam –, a *kegyelemben*, és a mi megtartó Úr Jézus Krisztusunk *ismeretében*. De ha számba vesszük Isten országán, akkor számtalan dolgot sorolhatnánk még. *Növekednünk* kell a *belső emberben*, tanítja az Írás. *Növekednünk* kell a *Szent Szellem közösségében*, ez is nagyon fontos része a növekedésünknek. *Növekednünk* kell a szellemi *világosságunkban*.

Mert úgy van, hogy az igaznak ösvénye olyan, mint a hajnal világossága, minél tovább halad az ember az úton, annál világosabb lesz, a teljes délig. Amikor belépünk Isten királyságába, nem mondhatjuk, hogy mindent azonnal tisztán látunk. Ugye?

De a *világosságunk* növekszik. Ha kitartunk az úton a nehézségek ellenére, akkor garantált, hogy egyre világosabban és tisztábban látunk Isten akarataiban. Ezért érdemes *kitartani*. Tehát ebben a világosságban is *növekednünk* kell.

Növekednünk kell a Jézus Krisztusunk *megismerésében*. Erről egy következő alkalommal szólok majd, mert ez egy óriási téma. És most le fogunk cövekelni a *kegyelemben* való növekedésünknél. Nagyon-nagyon fontos téma, és a próféciák is erről szólnak, hogy ebben az évben a szentek, akik kitartanak, *növekedni* fognak Isten kegyelmében.

És ez nagyon hatalmas és örömteljes dolog, mert a *kegyelme* Istennek, az egy *gyönyörűséges ajándék*. Az ebben való növekedés, mindenek feletti *örömet* tud hozni az életünkben. Igenis fogunk benne *növekedni*, mert megnézzük, és megvizsgáljuk, mit írnak erről az Írások.

RÓMA 5,2.

2. Aki által van a menetelünk is (Jézus Krisztus által) hitben ahhoz a kegyelemhez, melyben állunk, és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.

Amikor kis kezdő keresztény voltam és eljutottam erre a versre, akkor sokat gondolkodtam, hogy mit jelent az, hogy menetelünk van valamihez, amiben állunk. Hogy van ez? Hogy Istennek néha vannak olyan dolgai az Írásban, amikor az ember megáll, és gondolkodik, és ki kell fejteni jobban, és ki kell bontani még jobban, hogy megértsük a mélyebb mondandóját.

Hogy van az, hogy menetelünk van ahhoz a kegyelemhez, amiről utána állítja az Ige, hogy abban állunk?

Nos, akkor jön, hogy az embere elkezd olvasni a Bibliának a bővebb kibontásait, a Bővített fordítást, megnéz egy más magyar nyelvű fordításokat, de ebben az esetben a Bővített fordítás kiváló. Engedjétek meg, hogy felolvassam nektek, mert segíteni fog minket abban, hogy megértsük, hogy mit akar itt Isten Igéje közölni velünk.

Aki szeretné ezeket olvasni, fent van a weboldalunkon az összes eddig elhangzott, és a könyveinkben kiadott Bővített fordítás gyűjteménye. Tehát hozzá lehet férni ehhez, és lehet

ezen időzni, meditálni, kiválóan *gazdagítja a megértésünket* Isten Igéjéből. Így szól az Írás:

RÓMA 5,2. (BŐVÍTETT FORDÍTÁS)

2. Aki által van belépésünk (bemenetelünk, kegyelemmel teljes fogadtatásunk) hit által ebbe a kegyelemben (Isten kegyeltségének e helyére/ Isten kegyeltségének méltóságára); amelyben szilárdan, bátorságosan és biztosan állunk. És örvendezzünk és ujjongjunk abbéli reménységünkben, hogy személyesen fogjuk ismerni, tapasztalni, átélni az Isten dicsőségét, és ez gyönyörűségünkre lesz, élvezni fogjuk Isten dicsőségét!

Az ember szinte úgy érzi, hogy meghízott belülről, mire a végére ér. Mintha felhízalt volna minket az Ige, annyi gazdagság van benne. Hagyjátok, hogy a *lelketek növekedjen* az Igén. Amikor egy ilyen Bővített fordítást az ember végigizlelget, amire a végére ér (legalábbis én úgy vagyok vele), úgy érzem, hogy *kiterjedt a bensőm*.

S ezt veletek is elvégezni majd az Ige. Rettentő gazdagság van benne, amit meg kell figyelni, hogy itt a Bővített fordítás – mikor kibontja ezt a Róma 5,2-t –, akkor találkozunk a kegyelem szó mellett például a *kegyeltséggel*.

Ha megnézzük, akkor a *görög* eredetiben ugyanaz a szótó szerepel mind a két szóra, tehát ezek, nagyon közeli értelmű szavak. Ha valaki utána szeretne halászni, hogy mi ez a görögben, akkor ez az a *Strong szótárt* érdemes nézni, ami megszámozza a görög szavakat, és ennek a szónak a száma G5485-ös szó, és a legjobb kiejtésem szerint úgy hangzik: „karisz”.

Ennyit erről a szóról, ha le akartok ásni a mélyére. A lényeg az, hogy a *kegyelem*, és a *kegyeltség*, és fogjuk látni, hogy a *kedvesség*, ezek a szavak *egy szótóról* származnak. Ezért olvashatjuk a Bővített fordításban, hogy mindegyik előfordul.

Nézzük meg, hogy Jézusról a Lukács Evangéliumban miként tesz említést, mikor a templomi *bemutatásából* mennek:

LUKÁCS 2,40.

40. A kisgyermek pedig növekedék és erősödék szellemben, teljesedve bölcsességgel és az Istennek kegyelme volt Őrajta.

Ez az a „karisz” G5485 szó, amit taglalunk, így folytatja a Lukács 2,52. Alig egy pár verssel ezt követően, ugyanez a szó szerepel, és mégis *kedvességnek* fogjuk olvasni.

LUKÁCS 2,52.

52. Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.

Neki ugyanúgy kellett növekedni itt a földön, mint bármelyik másunknak. Megszületett, de nem volt még teljes a bölcsessége. Neki *növekednie* kellett, gyarapodnia kellett abban a bölcsességben, amit Isten számára elrendelt. Ne felejtjük ezt soha. *Testének* állapotában kellett gyarapodnia, és az Isten és az emberek való *kedvességben*.

Ez a *kedvesség* szó megint csak a *kegyelem*, csak a magyar nyelv gazdagsága így hozza elő, hogy Isten kedvessé tette Őt az emberek előtt, és Isten előtt is kedves volt. De ez a *kegyelem* szó. Ebben *gyarapodnia* kellett Jézusnak.

Ha Jézusnak *gyarapodnia* kellett a kegyelemben, akkor el ne felejtjük, hogy *nekünk is* kell. Nekünk ugyanazt az *utat* végéig kell járnunk, mint amin Jézus járt. Ő azért jött a földre, hogy

megmutassa, hogy milyen az az élet, amikor szellemben teljesen *hatalmat veszünk* a világ dolgai felett, és *beteljesítjük* az Ő akaratát.

Letette az isteni mivoltát, és a Szellem által hozta elő Isten tökéletes akaratát. A *kegyelemben növekednie* kellett. Jézusnak növekednie kellett, és *nekiünk is*, ezt le kell szögeznünk. Talán, ha most visszamegyünk a Róma 5,12-re, akkor azt a *menetelünket*, ami van ahhoz a kegyelemhez, amiben állunk, kicsivel közelebb került hozzánk.

Az által van ez, hogy növekszünk a *kegyelemben*. Tehát így *folytonos növekedés* van abban a kegyelemben, amit Isten számunkra elrendel. Nem lehet megrekedni, vagy megelégedni benne, mert egy *növekedés* van *elrendelve* a számunkra ebben a kegyelemben, amit Isten kiáraszt az életünk felett.

Istennek is megvan a maga része ebben a folyamatban, mert azt írja az Írás a 2Korinthus 9,8-ban, hogy Isten hatalmas arra, hogy *rátok árassza* minden kegyelmét. Vagyis az Ő részéről nincs hiány, hiányosság. Ő soha nem mulasztja el, hogy azt megtegye, Ő hatalmas rá, hogy kiárassza a kegyelmét ránk, hogy minden kegyelmét kiárassza.

Ő a *Minden kegyelem Istene*, ahogy egy másik helyen mondja. A mi részünk pedig, hogy nekünk *menetelünk* legyen ebben, hogy *fejlődésünk* legyen benne. Hogy növekedésünk legyen ebbe a kegyelemben. Ha ez megvalósul az életünkbe, akkor azt minden szem látni fogja.

Ez *kézzelfogható* dolog lesz az életünkben. Ugyanis az *Ige* a hétköznapiok számára *használható* az életünkben. A mindennapok számára megnyilvánuló *valóságot* ad a kezükbe az Isten Igéje. Tehát meg fogják látni ezt az emberek rajtunk.

A Titus 2,11-ben írja az Írás, mert megjelent az Isten *üdvözítő kegyelme* minden embernek. Vagyis Istennek van egy kegyelme, és az Ige úgy hívja, hogy *üdvözítő kegyelme*, ami minden ember számára megjelent. Ez az a kegyelem, *amivel bemegyünk* oda abba a királyságba.

Kihozott minket a sötétség birodalmából, és *átvitt* minket az Ő szerelmes Fiának királyságába, országába. Ez az *üdvözítő kegyelme* Istennek, amikor *újjászülettünk*, bekerülünk oda. Ezt a kegyelmet Isten, mint ahogy írja, *minden ember* számára elrendelte.

Ezen *üdvözítő kegyelme* felett Istennek vannak további, és *bőséges* és igen gazdag *kegyelmei* az életünkre. Ezt fogjuk ma megvizsgálni alaposabban, hogy ezeket megismerjük, ráismerjük, és utána törekedjünk oda *bemenni*. Mert erre a növekedésre *törekednünk* kell az életünkben, hogy ez a kegyelem valóban egy *növekedést* biztosítson az életünkben.

A Zsidó levélben kapunk egy nagyon érdekes *meghívást*, miután újjászülettünk.

ZSIDÓ 4,16.

16. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyemet találjunk, a szükség idején segítséget kapjunk.

Egy *meghívást* kapunk ide. Ez az a kegyelem, amiről ma beszélünk, ez az a „karisz”. A kegyelem királyiszéke, királyi trónja elé egy *meghívást* kapunk, miután újjászülettünk, hogy járuljunk oda. Nézzük miért?

Hogy *irgalmasságot* nyerjünk. Kinek nincs szüksége Isten irgalmára? És kegyelmet találjunk. Ez nagyon érdekes. Kegyelmet találjunk, a szükség idején *segítséget* kapjunk.

Mintha ezek a kegyelmek ki lennének *készítve* Isten trónja előtt a számunkra, és amikor odajárulunk, akkor nekünk ezeket meg kell találnunk az élethelyzeteinkre, és el kell *vennünk*.

Ki vannak készítve Isten trónja előtt. Egy meghívást kapunk, hogy *járuljunk oda*, és *vegyük el* ezeket a kegyelmeit Istennek. Azt írja, hogy kegyelmet találjunk. Isten már elkészítette ezeket. Mint amikor te rátalálsz egy kincsre, egy drágakőre, úgy kell ezeket a kegyelmeket megtalálnod Isten trónja előtt.

A kegyelemnek különböző *szintjei* vannak ugyanis elkészítve a számunkra az életben. S ezeket a különböző szintű kegyelmeket kell *érvényre juttatnunk* az életünk során. Nagyon izgalmas téma ez.

Mert ha *növekszünk* ebben a kegyelemben, és a *valóságát* megtapasztaljuk ennek a növekedésnek, akkor fogjuk érezni, mintha egy *felhajtóerő* vinné fölfelé az életünket. Egy szabályos felhajtóerőt fogunk érzékelni, ez Isten *kegyelme*, amikor növekszünk az életünkben.

JAKAB 4,5.

5. ...A Szellem, aki bennünk lakozik, féltőn vágyakozik utánunk.

Ezt meg kell tanulnod a Szent Szellemről. Van benne egy igen erőteljes és *féltő vágyakozás* a te egész lényed iránt. És nem akarja megosztani a szívedet, az életedet, a lelkedet, semmi olyan dologgal, ami a világból való.

Féltőn vágyakozik rád... Ugye tudjuk, hogy az eredeti levélben nincsenek megszámozva a mondatok, tehát ez egy gondolat és egy mondat. És így folytatja:

JAKAB 4,6.

6. De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

Ha ennek a féltő vágyakozásnak *helyet engedünk*, akkor azt fogjuk megtapasztalni, hogy egy *nagyobb kegyelemmel* fog az életünkben az Úr megmutatkozni. Egy nagyobb kegyelmet fog adni az Úr.

Érdeemes ezen elgondolkodni, és ha magunkat kevélységen kapjuk, ha azon kapjuk magunkat, hogy kevélykedtünk, ami a hústestnek az egyik kemény természete, akkor már csak azért érdemes visszavenni belőle, mert jobban járunk akkor, ha az *alázatosság* oldalán állunk, mert akkor *több kegyelem* jut hozzánk, és a kegyelemre szükségünk van.

Amikor az embernek az Isten ellenáll, akkor meg egy ütközést tapasztalunk. Bármihez fogunk, bármihez kezdünk, mindig egy kemény falba ütközünk. *Akadályokba ütközünk*, és nem tudunk úgy előrejutni, ahogy akarnánk, mert az Isten ellenáll nekünk, nincs benne az utunkba, akkor azt fogjuk érezni. Melyiket választjuk? A kegyelmet.

Azt választjuk, amikor a *kegyelemben* tudunk növekedni, és ehhez egy *alázatosság* kell. Ugyanazt megerősíti, 1Péter 5,5 verse, ugyanezt írja ott le az Ige, és jó a két tanú ezekre az igazságokra, hogy az alázatosnak kegyelmet ád Isten. Vagyis az *alázat* egy nagyon *fontos* pont az életünkben, hogy ezt a kegyelemben való *növekedést* tapasztalhassuk.

Mindenki *vizsgálja meg önmagát* a tükör előtt. Az Ige tükre előttünk van, hogy hol van az, ahol nekünk az alázatban még lehetne növekednünk, és akkor a kegyelemben is fogunk növekedni. Az 1Péter 4,10 vers mondja:

1PÉTER 4,10.**10. Szolgáljatok egymásnak azzal a kegyelmi ajándékkal, amit ki-ki kapott, mint Isten sokféle kegyelmének hű sárarai.**

Eljutottunk arra a pontra, mikor az Ige kihangsúlyozza, hogy miután beléptünk Isten megtartó kegyelmébe, üdvözítő kegyelmébe, felhívja az Ige a figyelmünket arra, hogy *bekerültünk* abba a birodalomba, ahol Istennek *sokféle kegyelme vár* ránk.

Bőséges az a kegyelem, és igen sokféle. Sokféle kegyelme van Istennek *elrejtve* a számunkra. Ezeket a kegyelem királyi trónja előtt meg kell találnunk. *Keresnünk* kell az Urat, hogy az életünk kegyelmei hol vannak.

Milyen félék ezek a kegyelmek, és hol vannak ezek az életünkben? Meg kell kérnünk a Szent Szellemet, hogy mutassa meg, hogy tudunk növekedni benne, mert el van rendelve a számunkra ez a növekedés.

A Kolosse levél írja, hogy megismertétek az Isten kegyelmét *igazán*. Felhívom a figyelmeteket erre a szóra itt, hogy „*igazán*”. Nem lehet felületeskedni ezzel, mert ha *felületesen* veszed Isten Igéjét, *ki fogsz maradni* az áldásokból. Azokból, amik el vannak készítve.

Ugyanis sokféle kegyelmei vannak Istennek. És felhívja az Ige a *figyelmedet*, hogy az Isten kegyelmét *igazából* ismerd meg. Vagyis egy alapos *kutatómunkára* van szükség, hogy miként, és hogyan vannak ezek a növekedések az életünkben.

Az Efézusi levél bevezet bennünket az 1. fejezetbe, és közli velünk, hogy az *Ő kegyelmének gazdagsága* létezik az életünkben. A 2,7 versében pedig kiemeli a kegyelmének *felséges gazdagságát*. Mintha Isten akarná, hogy figyeljünk erre, hogy ez *fokozható*.

Hogy nemcsak a kegyelmének a *gazdagsága*, hanem egy fejezettel később felhívja a figyelmünket a kegyelmének *felséges gazdagsága* vár ránk, és hogy Isten ezt ki akarja ezt nekünk jelenteni. Azt, hogy Isten kegyelmes az életünkhöz, és kegyelmet ad.

Ha nem megyünk a *mélyére*, akkor csak úgy legyintünk, és elmegyünk mellette, és nem tudjuk meg, hogy *milyen áldásokat* készített számunkra. Felséges gazdagságú kegyelmeket készített, *sokféle kegyelmet* készített nekünk Isten, és ezeket a kegyelmeket *meg kell ismerni igazán*.

1TIMÓTHEUS 1,14.**14. Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.**

Vagyis nemcsak arról van szó, hogy bementünk a kegyelem országába, hanem ott el van készítve számunkra egy *szerfelett megsokasodott*, mindenekfelett való, felséges gazdagságú kegyelem. Isten sok módon próbálja *felhívni* a figyelmünket erre, hogy ez a kegyelem *el van készítve* a számunkra, az életünk minden helyzetére, és ezeket *meg kell találnunk*. Isten így szól:

RÓMA 5,20.**20. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megsokasodjék; de ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.**

A mai világban amerre nézünk, mindenhol látjuk, hogy a bűn próbál uralmat venni. Sokkal

inkább *bővölköző kegyelmet* biztosít számunkra Isten, ha egy *bűnös területre* lépünk. Ha bemegyünk egy börtönbe szolgálni, bemegyünk egy kórházba, ahol rengeteg a beteg, és rengeteg a nyomorúság, Isten *garantálja*, hogy nyugodtan és *bátran mehetsz* oda, mert ahol a bűn megsokasodik, ott sokkal inkább *bővölködik az Ő kegyelme*.

És nyugodtan *meríthetsz* belőle. Biztos lehetsz benne, hogy kinyilvánítja és megmutatja, ha te *kívánod* ezt, hogy megjelenjen. Ha te *növekedni akarsz* benne. Kérdés az, hogy akarunk-e *uralkodni* az életben? Nézzük az Igét rá. Az egyik koronája a Róma levélnek ez az Ige.

RÓMA 5,17.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

Akarsz-e uralkodni az életben? Annál nincs szebb dolog, mikor azt mondod, hogy nem, ez *nem jöhet* elő, és az a dolog megbukott. Vagy azt mondod, hogy igen *ez lesz* az életemben, mert Isten *megírta*, elrendelte ezt az áldást, és az az *áldás jön* hozzád. Ez az uralkodás az életben!

Azt mondod annak a betegségnek, hogy nem, te nem jöhetsz az életembe, felkeltél, és a tengerbe vetted magad, és az úgy van. Mert a *király* uralkodik, és a *szava* megáll. Nézzük meg, hogy mit mond, hogy lehet ezt megtenni, mert hogy *uralkodni* szeretnének, ez biztos.

Azt írja, hogy mennyivel inkább *uralkodnak* az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a *kegyelmet bőségében* vették. (Róm. 5,17) Nézd meg, hogy bementünk a kegyelem birodalmába, és ott meg kell *tanulnunk* a kegyelmet *bőségében venni* az életünkbe.

El vannak készítve ezek a kegyelmek az életedre, ki vannak készítve a kegyelem királyi trónja előtt, és ott neked ezeket el kell vened. Isten *garantálja* ennek a kegyelmének a gazdagságát, ennek a kegyelmének a felséges *gazdagságát kínálja* neked. Megsokasítja ezt a kegyelmét feletted, amint kezdesz ebbe az irányban *érdeklődni*.

Ha az *unott* hétköznapiak mindennapjait akarod élni, Isten akkor is fogja hagyni, hogy nyugodtan menj az utadon. De ha szeretnél *belemenni* a kegyelem gazdagságába, akkor egy nagyon jó, és *izgalmas élet vár* rád. Mert a kegyelme minden nap *meg fog újulni* feletted.

Újabb és *újabb kegyelmeket* fog előhozni, mert az uralkodásodat biztosítani fogja, ahogy elrendelte, hogy gyakorold a hatalmat. És ehhez ezt a sokkal inkább bővölköző, kegyelmet fogja garantálni a számodra, a *kegyelem bőségét* fogod elvenni, akkor tudsz *uralkodni*.

Kegyelem bősége által, a kegyelem *bőségét vették*, mondja az Ige. Neked kell *elvenni*. És a megigazulás ajándékát megragadták. A *megigazulás ajándéka* a tiéd, mert Jézus Krisztust megvallottad. De a kegyelem bősége, ez úgy tűnik, hogy sokunk életéből, mintha hiányozna.

Ezért választottam, hogy ma erről beszélek, hogy nyíljon meg egy kicsit a szemünk, és érdeklődésünk, hogy hogyan és miként lehet ezt a *kegyelmet megsokszorozni* az életünk felett, Istennel karöltve.

RÓMA 10,12.

12. Mert nincs különbség zsidó meg görög között: mert ugyanaz az Ura mindeneknek, akik kegyelemben gazdag mindenekhez, akik Őt segítségül hívják.

Mert a mi Istenünk *kegyelemben gazdag* mindenekhez, zsidókhoz meg görögökhöz. Mindenekhez, akik Őt *segítségül hívják*. Vagyis *nem szűken* méri a kegyelmét. Nem olyan az Ő kegyelme, hogy már kaptál, most már legyen elég. Alig várja, hogy ráeszmélj, hogy még ez is el van készítve neked, az is el van készítve. És amire csak szükséged van, *elveheted*.

A kegyelmének a *bőségét*, a kegyelmének a gazdagságát adta neked. A felséges gazdagságát adta neked. Tessék ezeket az Igéket kiírni, és *időzni* rajta, mert az által van a *növekedés* a szívünkben.

2TIMÓTHEUS 2,1.

1. Te annak okáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben.

Ugye Pál idősödött, és volt egy fiatal tanítványa, Timótheus. Olyan fiatal, hogy azt is írja róla, hogy senki meg ne vesse a te fiatalságod, ifjúságodat. De azt írja neki, hogy *erősödjél* meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben.

Vagyis az a kegyelem, amit kapunk, amikor oda *bemegyünk*, akkor ez a kegyelem *megadatott* a számunkra, és meg kell *ismernünk*, és meg kell *erősödnünk* benne. Egy erős *gyökeret* kell verni, meg kell erősödni ebben a kegyelemben.

Megint egy újabb kegyelméről szól az Írás, amikor Péter arra a témakörre tér, hogy az Úr majd egyszer eljön értünk. Tehát látjátok a kegyelemnek a különböző szintjeit és mértékeit az életünk felett.

1PÉTER 1,13.

13. Annakokáért övezzétek fel elmétek derekait, és mint józanok, tökéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen.

Tökéletesen *reménykedjétek* abban a kegyelemben... Ez megint egy *újabb* kegyelem. Abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz majd néktek, mikor *megjelen*. Ebben a reménységben is tökéletesen reménykedünk.

Ez még odébb van, de addig is, nap mint nap lehet az Ő kegyelmében gazdagságot venni, és *bővülködően venni* ezt a kegyelmet, mert más lesz az életed. *Más lesz az életed*, és ez Isten akarata tihozzátok.

Ez a kegyelem, ami az életünk felett megnyilvánul, hasonlatos a *szélhez*. Mihez hasonlíthatnám leginkább? A szélhez tudnám hasonlítani. Mert az, hogy a szél fúj, az nem kézzel fogható dolog így elsőre. Honnan tudom, hogy fúj a szél?

De a *kihatásait*, és a *mértékeit*, azt annak megnyilvánulásából látom. Azt mondjuk, hogy enyhe szellő van, vagy azt érzékeljük, hogy hú, de erősen fúj a szél. Honnan tudjuk? A *megnyilvánulásai*ból.

Ugyanígy van a kegyelem az életünk felett, mert különböző erősségű és fokozatú kegyelmek jelennek meg az életünk felett, azt az emberek észre fogják venni, és *látni fogják*. Érzékelhetővé válik, *megnyilvánul* az életünkben. Pál dicsekedett, de csak az Úrban.

Pál így dicsekszik: Mindnyájatoknál *többet munkálkodtam*. Erre mondhatnánk, hogy, hú de nagyon fölvág. De így folytatja: De nem én, hanem az *Istennek velem való kegyelme*. (1Kor.

15,10) Ez a kegyelem munkálkodni fog veled.

Ez a kegyelem megnyilvánul az életedben, és *elvégez* majd dolgokat, olyan dolgokat, amelyek egyáltalán nem egyértelműek, és *nem elvárhatóak* Istentől az úgy nevezett alapsomagban. Mégis meg fog nyilvánulni, és egyre nagyobb mértékeket tud ölteni.

És egyre jobban tud bővílni az életed felett. És mindenki csak csodálkozni fog, hogy micsoda kegyeltség van ennek az embernek az élete felett. Mert látni fogják a *kihátásait* ennek a kegyelemnek.

Barnabásról írja az Ige az Apostolok Cselekedeteiben a 11. fejezetben, hogy Barnabás, amikor lement a megtértekhez, akkor *látta* az Isten kegyelmét, azokon, akik megtértek, és örvendezett. Mert az Isten kegyelme meg fog *nyilvánulni*, és láthatóvá válik az ember életében.

Ez a fajta *kegyeltség*, kegyelem, vagy azt is mondhatnám, hogy kedvesség, amit az Úr ad az Ő kegyelméből nekünk, ez *előnyökhöz* fog minket juttatni az életben. Olyan előnyöket fogunk megtapasztalni az életünk útjain, ami nem látható minden ember életében. Mert különböző szintjein vagyunk ennek a kegyelemnek, ahol éppen állunk a növekedésben.

Fog neked hozni egy *elfogadottságot*. Egy olyan elfogadottságot, amit úgy is mondhatni talán, hogy egy *vonzerő* lesz rajtad, de nem olyan értelemben, hogy Isten vonz téged. Mert az egy másik vonatkozása, mikor Isten szerelme vonz minket valamire, vagy vezet minket, hogy megcselekedjük. Az emberek fogják *érezni ezt rajtad*, hogy te más vagy.

És ha belépsz egy helyre, akkor azonnal *rád figyelnek*. Érzik, hogy van nálad valami, amit *mondani* akarsz, amit nekik meg kell *hallgatni*, mert kegyelem van feletted. Ennek vannak egyre nagyobb és nagyobb *mértékei* az életünkben, és lehet benne növekedni. Bemész a munkahelyedre, és rögtön rád figyelnek, tudják, hogy valamit mondani akarsz, és meg akarnak hallgatni.

Ezt Isten cselekedte, Ő *tett téged kedvessé* előttük. Vagy bemész egy kórterembe, egy *kórházi szolgálat* esetén, és a nővér nem kizavar, hanem a beteg alig várja, hogy leülj mellé, mert látja, hogy *hoztál* valamit, és hogy kedvesség van rajtad. Meg akar *hallgatni*.

Ez Istennek egy kegyelme, amiben járhatunk. Ide nem jutunk el első nap, amikor újjászületünk, de ha az *Úrral járunk*, és járunk, és járunk, és *növekszünk* a kegyelemben, akkor eljutunk ezekre a *szintekre*.

Miért pont te kapod meg azt a szerződést, például? Rengetegen pályáztak, lehet, hogy nem neked van a legnagyobb végzettséged hozzá, és mégis téged fognak *kiválasztani*. Mit gondolsz, hogy miért? Jól nézek ki – mondd. Hát, lehet, hogy így, lehet, hogy nem. De egy biztos, hogy Isten *kegyelme* ott volt feletted ebben a dologban.

Vannak, akik ezt nem értik. Hogyhogy neked minden sikerül? Hogyhogy, ha te valahova bemész, el tudod intézni? Lesz, aki *nem érti*. Azután lesznek irigyeid is, ahogy növekszel ebben a kegyelemben. Lesznek olyanok, akik (remélem nem a keresztény körökből) de biztos lesznek *irigyeid*. Akik nem értik ezt, és nem tudják mi ez rajtad, mert ez nem kézzelfogható az ő számukra, de látják, hogy neked *sikerülnek* a dolgok, neked egy *olajban* megy az életed.

Például egy eladói munkakör. Nem kell, hogy magasakra gondoljunk. Van egy bolt, ahova az emberek *szívesen mennek* be, mert te ott eladó vagy. Van egy másik bolt, ahol lehet, hogy

jobb az áruk, és az árak, de mégsem mennek be oda olyan szívesen az emberek. Ki tette ezt? Istennek a *kegyeltsége* hozza ezeket. Kegyeltségeknek különböző *szintjei* hozzák ezeket. Ezen áll vagy bukik az életünk, sok *apró momentumából*, hogy jut az életünk az egyről a kettőre. Istennek a különböző kegyelmei az életünk felett.

Ez a kegyeltség egy *időzítést* fog hozni neked. Egy olyan időzítést, hogy amikor te mész, akkor találkozol pont azzal, akivel kell, például. Vagy az a baleset, ami elő van készítve, te arról a buszról lemaradsz. Ez egy időzítést hoz neked.

Nincs benne az alapsomagban, de a kegyelmeknek a *szintjeiben* benne van, és nekünk törekedni kell, hogy ezekben *járjunk*. Előnyöket fog hozni nekünk. *Előnyökhöz* fog juttatni az életünkben ez a kegyelem, *ha növekedünk* benne.

Ha *tudatosítjuk* magunkban, hogy ezek léteznek, és hogy működnek, akkor sokkal jobb, *gyorsabb* lesz a növekedésünk benne. Ezért szántam ma időt erre, hogy erről beszéljünk.

Azért, mert le van írva a Bibliában, egymagában, még nem fog az életedre rászállni minden áldása, de ha *tudatosítod*, és keresed, és *keresed* az Urat ebben, és *odamész* a kegyelem királyi trónjához, és *elveszed* ezeket, együttműködsz, közreműködsz az Úrral, akkor egy nagyon nagy *erőteljes növekedésnek* indul az életed ebben. Gyönyörködni fogsz ebben.

Felékesíti ez a kegyeltség a szellemedet. Egy *ragyogás* lesz rajtad. Egy olyan ragyogás, ami megint nem kézzelfogható. Kérdezik, hogy jártál-e mostanában kozmetikusnál? Hát nem. Mi ez a ragyogás rajtad? A *szellemedből* jön elő, és a világ nem ismeri ezt, ez az Úrnak a szépsége, az Úrnak a ragyogása, a külön kegyeltségei az életünk felett. Miközben az Úr így ránk ragyog, kiváló ajtó, hogy elkezdj az *Úrról szólni* a másoknak, aki még nem ismeri Őt.

Észreveszik rajtad. Mi ez rajtad? Mi ez a *különlegesség* rajtad? Rögtön van egy ajtó, hogy téged az Úr *ékesített* így fel, és elkezdhetsz az Úrról beszélni, és fogják *hallgatni*, mert *megadta* az Úr rá ezt a kegyelmet. Soha ne felejtse el *megköszönni* neki, mert ezek a kegyelmek tőle vannak. Soha ne feledd el megköszönni neki!

Ebben a kegyelemben van egy fázis, amikor *Isten jósága* egyszerűen úgy felénk fordul, hogy elkezdi minket *követni* az úton. Ez a jóság. És akkor is, még ha elvétjük, vagy *eltévesztjük*, akkor is ugyanúgy *megáll* minket az Úr ebben a nagy kegyelmében, és csak *zúdítja ránk a jóságát*, mint hogyha semmi nem történt volna. Mert a Zsoltáros írja:

ZSOLTÁROK 23,6.

6. Bizony, jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.

Vagyis, amerre, amerre csak mész, még akkor is, ha *nem az Úr teljes akaratában* vagy, ha ez a *kegyeltség rajtad* van, és *felnövekedtél* benne, akkor amerre mész, *követ ez a jóság*, ez a kegyelem. Követ téged, amerre mész, garantált, hogy *utánad megy*. A megigazultsága jár előtte, elkészíti az utat a számodra, és az Ő jósága, és az Ő kegyelme követ az úton.

Persze meg kell hallanod, ha *rossz úton* vagy, de az *Úr jósága* akkor is meg fog nyilvánulni, mert annyira *beleolvadtál* az Ő kegyelmébe. Az *Úr kegyelme követ* az úton. Erre is mehatsz, arra is mehatsz, az *Ő kegyelme* mind a két esetben *ott van veled*. Követ téged az úton, mint egy nyomozó, úgy megy utánad. Nagyon jó dolog ez.

A mennyei Atya azt akarja, hogy az egész világ *tudja meg*, hogy Ő mennyire *szeret téged*. Ez szinte hihetetlen, hogy így van, de *szeret dicsekedni veled*. Szeret, úgy néz rád, és azt mondja: Ez az én gyermekem!

És elkezd dicsekedni veled, pontosan úgy, mint ahogy mi szeretünk dicsekedni a saját gyermekeinkkel. Hogy ezt tette, meg azt tette, és hogy ilyen sikerre jutott, meg ott elérte ezt az eredményt, és így, és úgy, és miközben mondjuk, csak még nagyobb az örömünk. Isten pont ilyen velünk. *Szeret dicsekedni* velünk.

Ne felejtsük el ezt a felállást. Hogy Ő, a mennyei Atyánk, az **ÉN VAGYOK**. Ugye Ő kijelentette: **VAGYOK, AKI VAGYOK**. Te pedig vagy az Őbenne. Úgyhogy te Benne vagy, és Ő pedig, amire csak szükséged van, van neked! Ez egy gyönyörű *együtműködés* vele, az Ő kegyelme munkálkodik a te életed felett. Te vagy az Őbenne!

A kegyelme *megnyilvánulásának* egy újabb észrevehető pontja lesz, hogy egy öröm lesz jelen az életeden. Miközben növekszel ebben a kegyelemben, amit elrendel a számodra, egy *kifakadó öröm* lesz a szellemedből ott. Ami letagadhatatlan, és elzárhatatlan a világ elől.

Mert egyszerűen ott van, mindig felfakad a szellemedből, egy megdicsőült, és egy kibeszélhetetlen öröm fog mindig felfakadni. Egyszerűen folyik a szellemedből elő, mert a *győzelem öröme* van benne, miközben az akadályokat mindig legyőzöd az Ő kegyelméből.

Egy kibeszélhetetlen és megdicsőült öröm lesz ott az életeden, ez megint az Ő kegyelmeinek egy gazdagsága. Nem jutunk el oda egyik napról a másikra, de ha éveket *jársz hűségesen* az Úrral, akkor ez az öröm ott lesz az életeden.

Olyan, mint egy szökőkút, amely *belülről tör fel*, és hozza elő az Ő örömét, hozza elő onnan belülről a megoldásokat, hozza elő a bölcsességét, és *áradnak* ki vele a kegyelmei a szellemedből. Mint egy szökőkút, olyan vagy erre a világra. Hallelúja!

És a gyülekezetbe járás és az Evangélium nem arról szól – itt most megjegyzem, és egy nagyon kicsi feddést engedjetelek meg egy zárójelben –, hogy *ki mit mondott* rólad. Mert erről túl sokat hallok a gyülekezetben. Nézek valaki után, s két-három hete már nem jár.

Utánanézek, kiderül, hogy az a probléma, hogy valaki valamit mondott róla. Most az se biztos, hogy az illető azt tényleg mondta, csak ő így hallotta vissza. De már ez elég volt ahhoz, hogy *elhagyja a helyét*. Az Evangélium nem arról szól, hogy az XY mit mondott rólad.

Az Evangélium arról szól, hogy az Úr *Jézus meghalt érted*, helyetted, és *feltámadt* a halálból, és te *Ővele együtt feltámadtál*, és a magaslatokra ültetél. És ott tudsz *uralkodni*. Ha *elhagyod* ezt a helyedet, ahol azt megtanulhatod, akkor miként fogsz benne járni?

Nem veszed észre, hogy te vagy az *áldozat*. Az ördög mindent el fog követni, hogy kimenj a helyedről, hogy elhagyd a helyedet. A Bibliái írja, hogy ha a fejedelem haragja felgerjed ellened, akkor *se hagyd el a helyedet*. (Préd. 10,4)

Nem hogyha, ilyen apró dolgok vannak, hogy valaki a helyedre ült, vagy valaki rosszul nézett rád, vagy nem fogadta a köszönésedet, mert éppen a másikkal beszélgetett. Hát most erről szól az Evangélium? Meg kell tanulnunk ezeken *túltenni* magunkat, és fölé kerekedni.

Elnézni fölötte, hogy *fölette* van az Úr Jézus. Nem erre nézek, amiben megbotolhatnék, mert ennél bölcsőbb vagyok. Hanem *föle tekintek*, ott az Úr Jézus. Amíg az *Úrra tekintek*, addig tudok a vízen járni, addig *minden lehetséges* a számomra.

Ha ránézek arra, amiben meg tudnék botlani, abba a pillanatban megbotlottam. Ne tartsuk ezeken a szemeinket. Ne morfondírozzunk ezeken, hogy mit mondott rólam az illető, ez nem érdekes, nem ő fog engem megítélni. Engem az Úr *Jézus fog megítélni*.

Az az egy számít, amit *Ő mond rólam* majd. Ugye? Hogy mit mondott a másik, és mit nem mondott? Először is azt mondom neked, első helyen, hogy az sem biztos, hogy mondta, mert nem a szemedbe mondta, hanem valahonnan visszahallottad.

Már ott görbülhetett egy csomót, hogy ki mit mondott. Ugye? Tegyük le ezeket, mert minket fog *meglopni* vele az ördög, senki mást. Ez a célja vele. De mikor már ismered az ördög kártyáit, hogy milyen lapokat oszt, akkor már nem veszed el azokat újra, hanem tudod, hogy mit kell tenned.

Neked *növekedned* kell ebben a kegyelemben, és nem beleesni az ördögnek a *kelepcéjébe*. Ez egy kis zárójeles gondolat volt, de szükség volt, hogy elmondjuk, mert lépten-nyomon látom, hogy küszködtök vele.

Nagyobb *hangsúlyt* adtok annak, hogy mit mond rólad a másik, mint kellene. Nem arra vagyunk elhívatva, hogy az ő mércéjével legyünk megmértve. Először is, az sem biztos, hogy jól látja, amit mond. Egyedül az *Úr látja*.

Tudjátok, hogy mikor egy hegyet mászunk, akkor attól függ, hogy melyik pontjáról indulunk el, és melyik oldaláról, más és *más a kilátás*. Ugyanazt a hegyet mászunk, te elindulsz innen, északról, én innen délről, és akkor megy a beszámoló, hogy milyen a kilátás.

Innen, aki megy, egész mást lát, mint aki a másik oldalról mássza ugyanazt a hegyet. Két *teljesen más* beszámoló érkezik, míg föl nem érünk oda a *hegy tetejére*, ahol a Sion hegyének az Ura, a Jézus Krisztus áll. És ahogy *Ő látja*, úgy igaz az a látás. Arra abszolút nem kell bármit is adni, hogy a másik mit mondott. *Ő másképp látja*, és az nem számít a te esetedben.

Többen bölcsőbbek legyetek, és meg fog könnyebbedni az életetek, és több figyelmetek marad arra, amire *figyelni* kell, és nem fog megkeseredni a szívetek. Ugye írja az Írás, hogy minden féltett dolognál jobban *őrizd meg a szívedet*, mert abból indul ki *minden élet*.

Ha *beengeded* a szívedbe ezeket az apró dolgokat, ami egy forintot nem ér Isten királyságában, és *elfoglalja* a helyét azoknak, amiknek ott kell lenni, mert a kettőre nem tudsz egyszerre figyelni. Nem tudod *hatékonyan* használni a *hitedet*, a *szeretetedet*. Ezeket azért kaptuk, hogy éljünk vele. Kérlek benneteket, hogy bölcsőbbek legyetek.

Visszatérve a kegyelem megnyilvánulásaira, hogy örömet hoznak az életünkre, és erre az *örömrre* kellene figyelni, hogy ez mennyire *nagy kincs* az életünkben. Ha Isten országa *benned van*, akkor ennek az egyik része, hogy mondja, hogy megigazultság, békesség és öröm, a Szent Szellem által. A Szent Szellem fogja *gerjeszteni* az igaz örömet.

Lehet színlelni is, de az emberek észre fogják venni, hogy az nem az igazi. És a hamisítványt csak egy ideig követik. Az *eredetit* azt szeretik az emberek mindenből. Az az *állandó érték*. Az igaz örömnnek kell feljönni, és fel is fog törni belőled, ha *kitartó* vagy a helyzetekben.

Ugyanis, ha van egy *probléma*, ami hozzád jön az életben, és mindannyian találkozunk a problémákkal, szembesülünk problémákkal. Isten azt a *problémát* addig *nem engedi* hozzád jönni, amíg arra a problémára a *megoldás magja* nincs benne.

Elmondom még egyszer, mert ez nagyon fontos: Isten *előre látja*, hogy mi közeledik, és arra a problémás helyzetre *elkészíti a megoldást*, és annak a megoldásnak a *magját elrejt* a problémában. Ez az Ő természete különben.

Azt mondja a 2Korinthus 4,6, és szeretném, ha ezt látnátok, mert ez az Ő működési módjának az *alapelve*. Ez rá fog világítani arra, hogy miként működnek az életedben a *probléma megoldások*.

2KORINTHUS 4,6.

6. Mert az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, mely ragyog a Jézus Krisztus arcán.

Az első felére szeretném, ha figyelnél. Isten mikor látta a sötétséget, akkor nem azt jelentette ki, hogy, húú de sötét van odakint. Ugye? Nem kezdett e fölött tépelődni, hanem akart helyette valami mást. Szeretett volna világosságot. És mit mondott?

Azt parancsolta meg, hogy a sötétségből *világosság jöjjön* elő. Lépjen elő, ragyogjon. Vagyis Isten sok mindent tehetett volna, azt is mondhatta volna, hogy eltörölöm a sötétséget, és helyette behozom a világosságot, de nem ezt tette. Abból a sötétségből szólította elő a világosságot. Ez az Ő *hitének a természete*.

Vagyis abból a *problémából*, ami hozzád jött, és meg akar kísérteni, meg akarja lopni az örömet, és lopni akar tőled, abból a problémából neked azt meg kell szólítani, és abból *elő kell szólítani a megoldást*. Ehhez hasonlóan, hiszen ugyanaz a hit van benned. Megszólítod: Probléma, te nem leszel az én vesztémre, nem hozod az én káromat, belőled *megoldás lép elő*, a Jézus nevében, pontosan úgy, ahogy a sötétségből világosság lett!

És mikor ezt teszed, akkor Istennek *tetszésére van a hited*, és a *segítségére* fog sietni. Mert azért jön vissza, hogy talál-e hitet a földön? Ez a *hit* nagyon *drága* neki. Ha ezt teszed, és így szólítod meg az élethelyzeteket, a problémáidat, hogy *előszólítod* belőle a *megoldást*.

Ugyanis Isten nem engedi addig hozzád azt a problémát, amíg *el nem készítette* rá a teljes megoldást. A te részed, hogy *kicsomagold*, és előszólítsd a megoldást, és utána jön az öröm, jön az örvendezés. Ez az Ő kegyelméből van.

Minél *nagyobb* a probléma az életünkben, úgy lásd ezt a dolgot, hogy annál *nagyobb* lesz a megdicsőült bizonyosság, ami utána következik. Nézzétek meg a Csabika esetét. Majd öt évet a kórházakban töltött, ki és be, és egy kicsi szondán keresztül táplálták.

És reménytelen volt, mert az orvosok mindent megpróbáltak. Először, amikor meghallottuk, akkor nem volt kihez fordulnunk nekünk sem, csak az Úrhoz, de tudtuk, ha hozzánk eljutott a híre, akkor *megoldás* is van rá.

És előszólítottuk, és ma itt ül a mi drága kis Csabikánk, mindenféle kötelék nélkül, mert az Úr *Jézusban megoldás* volt. Ez minden helyzetre igaz, ha fel nem adjuk, mert *csak az győz*, aki *fel nem adja*.

Aki az útközben a győzelem előtt feladja, ott nincs más, mint, hogy *kudarcot* kell elismernünk. De mi *nem a meghátrálás* emberei vagyunk. (Zsid. 10,39) Meg van írva. Ugye? Hanem a *hitéi*, hogy *győzelmeket* szerezzünk. Drága Úr Jézus kegyelme.

Egy *szabadságot* fog neked adni ez a kegyelem, amibe növekszel. Amikor az ember újjá-

születik, akkor még a világ programozta, és abszolút nincs benne pl. ez az adakozási vágy, hogy adjon valakinek is valamit, mert azt tanultuk a világból, hogy gyűjtögetnünk kell, hogy magunkhoz kell szorítani a dolgokat, hogy akkor lesz több, ha begyűjtjük, stb. Magunk javát keressük.

És amikor belépünk Isten királyságába, akkor elkezdődik egy kegyelemben való növekedés, és ennek az is része lesz, hogy elkezdünk megtanulni *örömmel adakozni*. Onnan fogod tudni lemérni, hogy *növekszel-e* ebben a kegyelemben, ha könnyen, és *örömmel el tudod engedni* azt, amit adni akarsz. Ugyanis az Úrnak nem lehet úgy adni, hogy ne kapd vissza a sokszorosát.

Ő nem olyan. Ha megtanulsz ezzel az örömmel adni, ez *szabadságot* hoz neked. Tehát nem félelemből adod oda, amid van, hogy jaj, akkor nekem nem marad, hanem tudod, ha odaadod, akkor azt örömmel tetted, az az Úré, és Ő megtalálja az útját, hogy hozzád *visszajuttatja a sokszorosát*.

Ez egy öröm, egy *felszabadultság*, és a kegyelemben való *növekedés* által jön hozzánk. Ugyanis az *adakozás* az egy *kegyelem*, ha olvasod a 2Korinthusi levelet. Az a kegyelem adatott nekik, hogy részesei legyenek annak az adakozásnak, amit Pál gyűjtött.

Az egy kegyelem. Nem mindenki ismeri még, növekednünk kell benne. Mert egy felrobbanó, *kirobbanó örömet* tud okozni, amikor *tudsz adni* örömmel, tudni, hogy az Úrnak adtad, és bekerült a földbe, és a maga idejébe *visszajön* hozzád.

Az Úr hatalmas arra, hogy *megáldjon*, és nem feszélyez, hogy oda kell adnod, mert akkor még félelem van benned. Akkor még nem ismered Őt, akkor még nem tudod, kinek adtál, amíg ez az összehúzó a kabátomat, és ami van, azt nem merem odaadni. Addig nem ismered az Urat még, a kegyelmét.

Növekedni kell ebben a kegyelemben. Ez is egy jó *jelzője* annak, hogy hogyan növekedtél: alig várod, hogy *jöjj* a gyülekezetbe, mert valamit szeretnél *odaadni* valakinek. Nem bírod visszafogni magad, *annyira szeretnéd odaadni*. Na, ez az Úr öröme, és ez egy kegyelem, az Úrban való növekedésnek egy kegyelme.

Sokat nem tudok ma már beszélni, de jövő héten folytatjuk. Istennek nincsenek unokái, meg dédunokái, Istennek *csak fia*i vannak. Gyermekai, akik *újjászületnek*, és azután *felnövekednek*. Nehogy azt gondold, hogy te valahol olyan távolságban vagy az Úrtól, hogy rád már nem jut figyelme.

Mert nála csak fiak vannak, s mindegyiket egyformán szereti. A mi generációinkban vannak, kis unokák, meg kis déd gyermekek, de az Úrnál nincs ilyen. *Növekedni* a kegyelemben, ez Isten *akarata* tihozzátok. Ezt így írja a Biblia. Növekednünk kell benne.

És látjuk ezeknek az oldalait, amik megnyilvánulnak az életünkben majd. A *javait*, az áldásait, miközben növekedünk ebben a kegyelemben. Aki *voltál*, amikor ide bejöttél, és aki *leszel* majd, amikor innen kimész, az már nem ugyanaz az ember.

Mert a kegyelemben megvilágosodtál, a kegyelemben *megújultál* most, a kegyelemből megértést vettél, és a kegyelemben növekedtél, és az meg fog *látszódni* az életeden. A próféciák erről szólnak, az idén *erőteljesen növekedünk* a kegyelemben. Akkor ez nekünk kell, hogy legyen, kell, hogy jöjjön, és meg fogjuk látni, és örvendezni fogunk benne.

Akármennyire is világválságot hirdetnek, meg gondok itt a világban, Isten nekünk ezt elvégzi. Mert mi *természetfeletti*ek vagyunk. Mi nem vagyunk idekötve ehhez a világhoz. Nekünk *más törvényeink* vannak, más szellemi törvények vonatkoznak ránk, másként működik Isten királysága, és Ő megmutatja.

Eddig eleget beszéltem én, most együtt fogunk Igét hirdetni, megvallást teszünk, megtesszük a megvallásunkat, megtesszük Isten színe előtt, a mennyei Atyánk színe előtt, a Főpapunk színe előtt, az Úr Jézus Krisztus, és a mennyei angyali seregek színei előtt. Amit *kijelentünk*, az egy *pecsét* lesz arra, hogy úgy van.

Megértvén az Írások tükrében, a növekedést a kegyelemben, megvallást fogunk tenni, ami nagyon fontos lesz, hogy *elpecsételjük*, hogy így van. Minden igazságot a *szánkkal* pecsételünk el. A *szívünkben* hiszünk, és a *szánkkal* megvallást teszünk róla.

És akkor van rajta a pecsét, hogy így van. Addig nincs a papíron pecsét, addig érvénytelen az a dokumentum, amíg ki nem mondod a száddal. Álljatok fel, a megvallásunk következik:

Idén erőteljesen növekszem a kegyelemben. Istennek kiválasztottja vagyok erre a kegyelemre. Növekedem, és megerősödöm ebben a kegyelemben, amit Isten számomra elrendelt. Sokasodik felettem a kegyelem. Bővülködöm Isten kegyelmében. Erőteljesen megállok Isten kegyelmében. Istennek kegyelmét bőségben veszem magamhoz. Isten kegyelmének gazdagságában járok. Isten kegyelmének felséges gazdagságában járok. A megpróbáltatások idején a kegyelem sokkal inkább bővülködik az életemben. Szerfelett megsokasodott Isten kegyelme az életem felett. Uralkodom az életben, mert a kegyelmet bőségében vettem. Mert az én Atyám kegyelemben gazdag mindenekhez.

Akarsz-e benne járni? Hallelúja! Egy nagy hallelúját zengjünk az Úrnak dicsőségét. Egy kegyelem dalt zengjünk az Úrnak. Az Ő dicsőségére tegyük, és el fogjuk készíteni a szívünket a gyógyító sorhoz is, és elveszszük a kegyelmet a gyógyulásra. Az is kegyelemből van Isten országában, és megköszönjük az Úr jóságát.

„Ráadás” – az élő adásban elhangzottak alapján:

A gyógyító sorok előtt az üdvösségi ima elmondására kerül sor, ezért kiszólitásra kerülnek azok, akik még nem rendelkeznek üdvösséggel. Mert gyökeresen meg fog változni az életünk, nem is gondoltuk volna, hogy ilyen létezik. Az imádságunk következik, szívünkben imádkozunk, a szánkkal vallást teszünk:

Hiszem, hogy Jézus, Istennek fia, hiszem, hogy Jézus, meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus, feltámadt a halálból, az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus, Te vagy az én Uram, Jézus te vagy az én Megváltóm, Jézus Te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő Szent Vére megtisztított, minden bűntől. Örökkön örökké Ámen!

Az újjászületettek királyságában köszöntünk benneteket. Fordulj a szomszédodhoz, fogj kezét vele, és mond neki, hogy köszöntelek Isten királyságában. Ámen!

Mi is köszöntünk benneteket, és arra kérlek benneteket, hogy foglaljatok itt helyet, mert gyógyító sorok következnek, ami nektek furcsa. Isten ereje árad, és lesz, aki hátrahanyatlik ettől. Nem kell ettől félni, egy kicsit nézzétek, és amint készen áll a szívetek, hogy *befogadjátok* ezt az erőt, akkor gyertek a sorba.

Kezeinket a zsebkendőkre tesszük, és megáldjuk azt a hitet, amivel hoztátok ezeket: *Drága Atyám! Felemeljük a szent hitünket, Jézus nevében, köszönjük, hogy szent erő árad kezeink rátevésével ezekbe a zsebkendőkbe. Hatalmat veszünk minden betegség, minden fájdalom, a gonosz minden munkája felett, ezeket elparancsoljuk, megtörjük az ellenség erejét, és gyógyulást, és szabadulást szólunk, ezekből a problémákból, megoldást szólítunk elő, lépjen elő, a sötétségből legyen világosság, a betegségből legyen gyógyulás, és egészség a Jézus nevében. Ámen!*

Kérem az evangélistákat és a segítőket, a gyógyító sorok felállítása következik. Az evangélistákat arra fogom felhatalmazni, felruházni, hogy akikkel csak bizonyosságot van, beszélgetni kell, vagy tornázni kell, azokat vegyétek ki a sorból. Isten ereje fog áradni. Megköszönjük Istennek! Bizonyosságot tesz egy kedves hölgy, utána egy másik kedves testvér is.

Most elmondom nektek, hogy én hogyan kezdtem a pályafutásomat az Úrral, hátha valakit érdekel. Egy kóbor kutya folytán hozott be engem az Úr az Ő királyságába. Az anyukám fogadta be ezt a kutyát, volt két napos a kutya családban, mire az anyukám kitalálta, hogy vigyem fel a kutyát ahhoz a gyógyítóhoz, a Tabánba.

Megkérdeztem az Urat. Uram, még egy pórázom sincs a kutyához, tényleg elinduljak vele? S azt mondta nekem az Úr Jézus – akkor még csak távolból ismertem –, hogy csak menj fel magad, és nézd meg, mi van ott. Akkor mentem fel a Tabánba, május 1-e volt, és néztem meg azt a gyógyítót, aki a Jim Sanders volt.

Az anyukámat azóta kinevezték a kutyák védőszentjének, mert az óta is minden kutyát befogad. Én nem vagyok ilyen kutyák szerelmese, de nekem is van kutyám. De megismertem valakit, aki megint csak kutyaszerelmes.

És ő pedig a mi drága barátnőnk, Horváth Zsuzsanna, akinek a szíve nagy kívánsága volt, mert kilenc és fél éves kutyájának nagyon rossz jelentést adott az orvos. Horváth Zsuzsanna elmondás szerint: október 22-én elvitte a kutyát, mert nem kapott levegőt.

Nagyon rosszul volt, és az orvos azt mondta, el kell altatni, mert az egész tüdeje rákos. Mondtam, hogy ne altassa el. Imádkoztunk érte, és teljesen felszívódott a rákos daganat. Azt mondta az orvos, hogy ez vagy nem ugyanaz a kutya, vagy valami csoda történt. Itt a röntgen, meg lehet nézni.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet elmondja: nem csak mi imádkoztunk, hanem te is naponta kézzel, nyelveken, hálaadással. Igazi szívügyed volt, és Isten minden hitbéli imát megválaszol. Soha ne adjátok fel, mert minden *hitbéli imát megválaszol*, annak, aki hisz.

Egy tapsot kérünk az Úr Jézusnak. Ez mutatja, hogy Istennek nem csak mi vagyunk *fontosak*, hanem az egész *házunk tája*. Isten minden hitben mondott imát megválaszol. *Minden lehetséges* annak, aki *hisz*. Látjátok Zsuzsanna könnyeit, az Úr szerelme szorongatja a szíveket, és a hit megcselekszi.

A nyakával gyógyult meg valaki. Köszönjük Istennek a felettünk uralkodó jó kegyelmét. Hálákat adunk.

Szent Szellem keresztség következik: Az Úr jelenlétében gyönyörűséges lakozni, hogy az ember nem is akar innen hazamenni. De most olyan csodát kaptok, hogyha hazamentek, akkor is érzékelni fogjátok ugyanezt.

Mert a Szent Szellemnek pontosan ez lesz a hivatása, feladata, hogy mindig is érzékelteti majd veletek, hogy az Úr Jézus Krisztus *szeretete* van körülöttetek, a mennyei Atya kegyelme van, és fogjátok érezni, hogy az *Ő sátora alatt* lakotok.

Fogjátok akkor is érezni, mikor innen elmentek, mert most a Szent Szellem egy *lakozást* vesz bennetek, és ahova te mész, oda *Ő* is veled megy. Ez egy hatalmas *csodája* Istennek! Azért tudja ezt megcselekedni, mert *újjászülettetek*.

Aki *újjászületett*, az képes *befogadni* a Szent Szellemet, aki a Szent Lélek, hogy mindenki nyugodtan fogadja az isteni Szentháromság harmadik tagját. Mi másképp nevezzük, de *Ő* a Szent Lélek. Mi csak a nevében különböztetjük meg, és úgy szólítjuk *Őt*, hogy Szent Szellem.

Későbbiekben esetleg még elmondjuk, hogy mi az angol nyelvhez igazodunk, ahol ez a Holy Spirit szó. És a *spirit* szó pedig *szellemet* jelent. A lényegre tekintünk, és *befogadjuk*, meghívjuk *Őt* az életünkbe. Hatalmas *segítőtársat* kapunk.

Olyan segítőtársat, aki minden *nehézségen átvezet*, és a *győzelmet biztosítja* a számunkra. Az Ige írja, hogy *Nagyobb* az, aki bennünk van, mint aki a világban van, és ezért legyőztétek azokat. *Ő*, a Nagyobb kell, hogy beléd kerüljön, és minden utadon *garantált a győzelem*. (1Ján. 4,4)

Imádságunk így hangzik: *Drága mennyei Atyám, az Úr Jézus Szent nevében imádkozom. Azt tanítod a Bibliában, ha kérem tőled a Szent Szellemet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért drága mennyei Atyám, az Úr Jézus Szent nevében kérem Tőled a Szent Szellemet. Keresztelj meg a Szent Szellemben, Jézus nevében. Köszönöm mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod, és megválaszolod. Ezért hittel vallást teszek arról, hogy teljes a szívem a Szent Szellemmel, mert megkeresztelkedtem a Szent Szellemben. Ennek jeleként, nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, és ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Jézus Szent nevében. Örökkön örökké. Amen.*

Azt az imát, amit most mondtatok, arra rögtön választ is adott Isten, és *közölte veletek* a drága Szent Szellemét, ami abban fog megnyilvánulni, hogy most ebből a *túláradásból* képesek lesztek *nyelveken imádkozni*, ami egy *biblikus imádság*.

Furcsa a fejünknek először, mert nem értjük a szótagokat, de annál fontosabb lesz ez az imádság. Ha akarunk fejlődni az isteni *gondviselés útján* a kegyelem útján, akkor bizony kell ez az imádság.

Hogy mennyire *fontos*, elmondom nektek, hogy Sanders pásztorunk, naponta 5-6 órát is imádkozik így. Ez egy olyan fontos imádság, amit nem lehet félvállról venni, ha akarjuk ezt a *növekedést* megtapasztalni az életünkön, igenis kell *nyelveken imádkozni*, most csak megkóstoljuk, hogy milyen, megmutatjuk nektek, és ti is fogtok tudtok így imádkozni.

Utána órák hosszat lehet így imádkozni, s aki gondolja, hogy eljön az imakörökre, nagy szeretettel várunk mindenkit. Naponta imádkozunk így több órát, ennyire fontosnak vesszük. Bizony építi az életünket. Aki nyelveken imádkozik, önmagát építi, mondja a Szentírás. (1Kor. 14,4)

Ki ne akarna épülni? Mindannyian szeretnénk fölépülni Isten akaratában, erre van ez a gyönyörűséges mennyei imádság, aki nyelveken imádkozik, titkokat imádkozik Istennek, ezért ne várjuk, hogy a fejünkben megértjük, a szívünkben fogjuk megérteni.

Nehogy azt gondoljuk, hogy nem fontos azért, mert nem értjük, ezt csak az ördög akarja elhitetni velünk, de mi nem az ördögnek hiszünk, hanem a Szentírásnak hiszünk. Ezt a kiejtést mindenki maga fogja gyakorolni, mindenki saját kiejtést kap.

Ahogy én megszólalok majd nyelveken, annyira nem kell rá figyelni, hogy ez téged korlátozzon, neked saját kiejtésed lesz. Mindenkiné saját kiejtése lesz, szellemben, a Szent Szellem által. Arra kell figyelni, hogy a Szent Szellem mit hoz.

Mondjuk ki tehát, hogy Jézus nevében, nyelveken fogok imádkozni, és egy nagy sóhajtást veszünk, a szívünk mélyéről, és ahogy ez a sóhajtás feltör a szívünkről, ez a kiejtés megy a mennyei trón elé. Addig sóhajtozunk, míg nem kapunk egy kiejtést.

Eddig is mondtuk sokat, hogy: Jaj Istenem, segíts meg! Most a Szellem által mondjuk. Felemeljük a szívünket. Dadogó ajakkal szólunk, nem kell félni, hogy rosszul imádkozunk. Isten tökéletes akaratában szól ez az imádságunk, és mindenkiné lesz kiejtése. Mindenkiné van egy imája, amit itt el tud mondani, ezen a helyen Istennek.

Hálaadások legtöbbször. Hálaadások, kegyelemkérések, imádatok. Áldunk és magasztalunk Atyám. A csukott szájnak az a titka, hogy magyarul sem tudunk úgy beszélni, ugyanígy igaz itt is, csukott szájjal nem megy. Ami jön, azt kiejtjük.

Megérkezett a szívedről, csak ki kell engedni bátran. Gyönyörű mennyei nyelv születik. Ez természetfeletti, a szellem, aki született bennünk, és a Szent Szellem, aki odaköltözött, hogy *Ő adja a kiejtést*. Istennek nagy öröme vagyunk, mikor együtt szólunk nyelveken. Felemelt kezekkel jelentjük ki, hogy Atyám Te vagy mindenek Bírója, az igaz Bíró.

Mennynek és földnek Ura és Teremtője, méltó vagy a dicséretre. Megköszönjük a szívünkben, amit *Ő* megcselekedett az életünkben. Hogy ránk talált, és behívott a királyságba. Olajat öntünk az életünkre. Olaj ez az ima. Hálát adunk az Istenünknek. Áldjuk és magasztaljuk az *Ő* jóságát. Hálákat adunk.

Nem jó példaként mondom, hogy én bizony hónapokig nem tudtam megszólalni nyelveken, és azután utána olvasgattam, és akkor kaptam még bátorítást, és akkor kezdtem el, mert nagyon szerettem volna, csak nem indult el, mert visszafogtam magamat.

Végül az Isten Szelleme azt mondta, hogy ha nem nyitod meg a szádat, soha nem fogsz nyelveken imádkozni. Azt mondtam: így igaz, és elkezdtem nyelveken imádkozni. Akkor *ömlött a kenet*, amikor kinyitottam a számat, ez egy *együtműködés* Isten Szellemével. Építeni Isten királyságát, vissza lehet jönni a gyülekezetbe. Nagyon fontos ez. Visszavárunk benneteket.

Az Úr gyógyítása a kézben visszajött, miközben dicsértük az Urat. Ha valaki észrevette, kérem, jelezze, tartozunk ezzel az Úrnak. Az Úr hozta vissza, biztos, hogy elvégezte.

Győrfi Jánosné kezét gyógyította meg az Úr, aki a taksonyi gyülekezetbe jár. Meg volt erőltetve a keze, és már tökéletes. Meg voltak húzódva az izmok. Köszönjük Istennek a jelenlétét. Hit által mindenből meg lehet gyógyulni. Dicsőség Istennek! Ámen!

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.